

Călător în timp - Praf stelar la mâna a doua

Gerra Orivera

credit pe datorie omenescului

noapte vâscoasă sub arșiță un greier trage luna-n arcuș
un mic demiurg avar și tăcut
bifează-n elitre seducțiile neconsumate ale materiei
privesc verbul cum se scurge din mine
fărâme de înțelesuri sterile se așază cumiți în buclă
sonorizează carnea friabilă uvertura materiei
oratoriu trădându-și candoarea în suprapuneri mișcate
eu sub mască voi zice nu sunt eu
altcineva respiră octave pline de lacrimi revolta de-a nu-mi vedea chipu-n oglindă
trecerea oarbă printre universuri nu se explică
nici înecul în lut depozitat de păsări
doar liberul arbitru eliberează viză spre acel "acasă" dorit sub arsură de lavă
de milenii mi se promite închiderea cercului eu cred pe jumătate
umărul mi-i ros alternativ de cârțițe
vegheate câteodată de bufnițe în travestiuri ciudate
răbd și duc
(ca un blestem sau ca un har povara înfierează orice gând
rebeliunii îi pune căpăstru)
uneori săgeata se înfige în soare
sau în mine
când alt trup mă ia prizonier pentru o clipă
și-mi supune programul de lucru
gravitației

veșnicia nu se domesticește ușor

mi-au explodat în palme atâtea existente oarbe
ca să dezleg drumurile din piatră declanșez războaie galactice
în iris dragonul îmblânzește neantul
aruncându-i ca hrană viețile în care ochii mei au rătăcit
răsăritul

în diapazon de voluptate bulimică
greierele ridică efemerului cortina amneziilor

simfonia regală a cărnii poate începe